

سروده امیرالمؤمنین(ع) در وداع با حضرت زهرا(س) + صوتی

چگونه شیعه در لحظه هایی که بنام فاطمه(س) رقم خورده، آرام نه؛ قرار داشته باشد؟... که حضرت امیر(ع) پس از دفن شبانه و مخفیانه حضرت زهرا(س) خطاب به رسول خدا(ص) عرضه داشت: «پس از این، اندوهم ابدی است و شبهایم در این غم، با بیداری سپری خواهد شد...»

چگونه شیعه در لحظه هایی که بنام فاطمه(س) رقم خورده، آرام نه؛ قرار داشته باشد؟... که حضرت امیر(ع) پس از دفن شبانه و مخفیانه حضرت زهرا(س) خطاب به رسول خدا(ص) عرضه داشت: «پس از این، اندوهم ابدی است و شبهایم در این غم، با بیداری سپری خواهد شد...»

به گزارش خبرنگار مهر، حضرت علی بن ابیطالب(ع) در روایتی به جریان تجهیز و تکفین دختر پیامبر ام الائمه حضرت زهرا(س) اشاره کرده و می فرماید: به خدا سوگند شروع به تجهیز او کرده و او را در پیراهنش غسل دادم و پیراهن را به یک سو زدم. به خدا سوگند میمنت و برکت داشت و پاک و پاکیزه بود و بعد با زیادتی حنوط رسول خدا(ص) او را حنوط داده در کفنه ای خودش پوشانیدم. وقتی که خواستم بندهای کفن را ببندم صدا زدم ای ام کلثوم، ای زینب، ای سکینه، ای فضه، ای حسن، ای حسین! بنابند از مادرتان، بده گدند، فاقه، ه حاد، فاسده ه دیدا، به بهشت ه قیامت مهکا، شده است. حسن و حسین جلو آمده صدا می زدند: آه و افسوس غم و اندوه همیشگی از فقدان جدمان محمد(ص) و مادرمان فاطمه زهرا، ای مادر حسن! ای مادر حسین! آنگاه که جدمان محمد مصطفی(ص) را دیدار کردی سلام ما را به او برسان و به آن حضرت بگو بعد از ته در دنیا نتم ماندیم.

امیرالمؤمنین علی(ع) در ادامه می فرماید: خدا را گواه می گیرم که فاطمه ناله کرد و فریاد کشید و دستهایش را کشیده آن دو را به آرامی در آغوش گرفت. در این لحظه هاتفی صدا زد: ای ابوالحسن! آن دو را از روی سینه مادرشان بلند کن که به خدا سهگند فشتگان، آسمانها را به گ به آه ده اند، دهست مشتاة، دیدا، دهست است.

حضرت می فرماید: آن دو را از روی سینه فاطمه بلند کرده شروع به بستن بندهای کفن او نمودم و در آن لحظه این اشعار را می سرودم:

فاقک اعظم الاشياء عندی، ه فقدک فاطمه ادمع، الکثرة،
سأبک، حسة ه انه ح شحما عل، خا، مض، أسن، سسل
الا با عب، حمده، ه أسعدنن، فحنن، دائه أک، خلل،

فراق و جدایی تو در نزد من سخت ترین چیزهاست و فقدان تو ای فاطمه! برایم سنگین ترین مصیبتهاست. از حسرت می گیرم و از سر اندوه نوحه سرایی می نمایم بر دوستی که گام بر روشن ترین راه نهاده است. ای دیده اشک بریز و با من همراهی کن اندوه من همیشگی است و بر دوستم می گیرم...

<form/>